

AL 7702 0005 119295

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: **Alkotmánybíróság IV/1985-0 / 2016**
1015 Budapest
Donáti új 35-45. 2016 DEC 07.

Példány: **1** Tisztelt Alkotmánybíróság!

Melléklet: **7+1 db**

PÉCSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

POSTAI ÚTON / MÁSOLATON / ELEKTRONIKUS ÚTON
 SZEMÉLYESEN / FAXON / ENVILOPPAL

ÉRK: **2016 NOV 28**

PÉLDÁNY: **1/6**

MELLÉKLET: **6**

ÜGYSZÁM: **5.K.27.126/2016**

Alulírott [redacted] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi törvény (továbbiakban: Abtv) 27. § alapján az alábbi alkotmányjogi panaszt terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a **Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.126/2016/7** számom hozott jogerős végzését (mely ellen további jogorvoslati lehetőségem nincs), annak alaptörvényellenességét állapítsa meg és azt **semmisítse meg**, mivel a döntés véleményem szerint **sértette az Alaptörvény XII. cikk (1) és a XVII. cikk (2), (3) bekezdéseiben foglaltakat.**

Az ügyben érintett személy vagyok, a peres eljárásban felperes voltam, mely a csatolt iratokból kiderül.

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.126/2016/7 számú jogerős végzése 2016.09.26-án került kézbesítésre, így az alkotmányjogi panasz benyújtásának **határnapja 2016.11.25.**

I.

1. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján terjesztem elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

1.1. Az egyedi ügyben érintett személy vagyok. Az alkotmányjogi panaszommal támadott ítélet olyan peres ügyben született, amelyben felperesként szerepeltem. Ennélfogva alapjogsérelmem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségem folytán következett be.

1.2. A támadott ítélet az ügy érdemében hozott döntés.

1.3. Az ítélet Alaptörvényben biztosított jogomat az indítványom II. részében kifejtettek szerint azáltal sérti, mert véleményem szerint amely törvényi helyre a bíróság döntését alapozta az önmagában Alaptörvény ellenes, illetve az indoklása is szemben áll az Alaptörvény XII. cikk (1) és a XVII. cikk (2), (3) bekezdéseiben foglaltakkal.

1.4. Jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

1.5. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A támadott jogerős ítéletet 2016.09.26-án kézbesítették számomra, tehát az alkotmányjogi panaszom előterjesztésére a törvényi határidőn belül kerül sor (**határidő lejárt 2016.11.25**)

1.6. Az Abtv. 29. § -a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Álláspontom szerint e követelménynek alkotmányjogi panaszom megfelel. Az alábbiakban kifejtett érvelésem szerint ugyanis azon törvényi helyre melyre a bíróság döntését alapozta, az Alaptörvény ellenes.

II.

Regisztrált álláskereső voltam a Baranya Megyei Kormányhivatal Mohácsi Járási Hivatalánál (továbbiakban Hivatal). A Hivatal BA-03M/0016735-3/2016 számon 2016.02.04 keltezéssel visszamenőlegesen törölt a nyilvántartásból az 1991. évi törvény (továbbiakban Ft.) 58. § (5) bekezdés d. alpontja, a 54 § (9) bekezdés g) pontja, és 25 § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozva (csatoltam), az alábbiak miatt.

A Hivatal közvetítői lap megküldésével (csatoltam) kötelezett arra, hogy a [REDACTED] t. -nél (állásajánlattevőnél) 2015.12.14 -ig jelenjek meg és ezen időpontig a közvetítői lapot juttassam is vissza. E lapon az is állt, hogy amennyiben ennek nem teszek eleget törölnek a nyilvántartásból.

Én eleget tettem ennek. Megjelentem az állásajánlónál, de mivel már volt más állásajánlatom egy ismerősömön keresztül (amiről később kiderült, hogy nem valósult meg), és mivel ezen cégnél kukás autón kellett volna munkát végezni (nem sofőrként) ezért azt nem vállaltam el (nem volt a képesítéseimnek és elvárásaimnak megfelelő), továbbá azért sem mert ezen cégnek a Mohácsi Önkormányzat a tulajdonosa, és annak városvezetőjével/városvezetésével én közel 10 éve konfliktusban állok. Tehát alapos okom, indokom volt arra, hogy számomra ezen munkakör nem megfelelő, azt ne fogadjam el. Csatoltam azon dokumentumokat, melyek igazolják, hogy én az állásajánlatot tevőnél megjelentem.

A Hivatal amiért én az állásajánlatot nem fogadtam el, a regisztrált álláskereső nyilvántartásából a már csatolt határozatával 60 napra törölt.

A Határozat ellen felülvizsgálati keresetet terjesztettem elő (csatoltam), melyben többek között előadtam, hogy az „... Alaptörvényben lefektetett jogom szerint szabadon választhatom meg, hogy hol kívánok dolgozni és nem vagyok köteles olyan munkát elvállalni, ami számomra megalázó, és további/más okok miatt sem megfelelő.

Mivel véleményem szerint az I. és II. hatóság által meghivatkozott törvényi helyek alaptörvényellenesek, kérem a Tisztelt Bíróság az eljárást függessze fel és az ügyet terjessze fel az Alkotmánybíróságra, kérje ki annak állásfoglalását, hiszen fennáll, hogy az alperes által meghivatkozott törvényi hely Alaptörvény ellenes.”

A bíróság a keresetemet elutasította (csatoltam), és nem fordult a Tisztelt Alkotmánybírósághoz sem.

Maga az Hivatal ügyvédje a tárgyaláson előadta (csatoltam a jegyzőkönyvet), hogy (kiemelés a szövegben tőlem): „A felperes állítása szerint, hogy nem vették figyelembe a végzettségét a felajánlott munkakör kiválasztása során előadom, hogy **korábban a jogszabály valóban tartalmazott erre vonatkozó előírást**, azonban **a hatályos jogszabály szerint**, az Ft. 25. § (2) bekezdése alapján ez a munkakör maradéktalanul megfelelt a jogszabályi előírásoknak, valamint a felperesnek is. **Nincs ugyanis már olyan jogszabályi kategória érvényben, mely a szakmai végzettséget figyelembe veszi ezeknél a kiválasztott munkaköröknél. Jelen pillanatban csak** az egészségügyi állapot, a munkahely és a lakóhely távolsága, a munkaviszonyban történő foglalkoztatás, valamint a bérre vonatkozó előírásokat tartalmazza a jogszabály. Ezeknek maradéktalanul megfelelt a felajánlott munkakör, amelyet a felperes azért nem fogadott el, mert nem szakmai végzettségének megfelelőnek tartotta, azt megalázónak vélt.”

A jegyzőkönyv itt nem tartalmazza azt, hogy a Hivatal jogi képviselője azt is elmondta, hogy a jelenlegi jogszabály alapján, amennyiben ő is több diplomás emberként munkanélküli lenne regisztráltként, **neki is el kellene fogadnia bármilyen felajánlott munkakört**, hogy a regisztrációból ne kerüljön ki, és igénybe tudja venni az ezzel járó lehetőségeket.

Idézek a bíróság ítéletéből (3. oldal, 6. és 7. bekezdés – kiemelés a szövegben tőlem):

„Az Alaptörvény XII. cikke szerint

(1) Mindenkinnek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

(2) Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson.

A bíróság álláspontja az, hogy az Alaptörvény előírásával nem áll ellentétben az Flt. szabályozása. Az Flt. **speciális élethelyzetben** lévő **társadalmi csoportra** vonatkozó szabályokat rögzíti, ezért ennek vonatkozásában nem lehet az **általánosságban megfogalmazott** munka szabad megválasztásához való jogot korlátlan jogként értelmezni. **Álláskereső csak jogszabályi feltételeknek megfelelő személy lehet**, akit bizonyos jogok illetnek és kötelezettségek terhelnek státuszából fakadóan. Az együttműködési kötelezettség egyik rögzített eleme a felajánlott megfelelő munkahely elfogadása (Flt. 54. § (9) bekezdés g) pontja), **ha ennek nem tesz eleget, az álláskeresőt szankcióval sújtsák**, ami a nyilvántartásból való törlést jelenti. A felperesnek a törvény szerinti megfelelő munkahelyet ajánlotta fel az első fokú szerv. **Lehet, hogy a felperes ezt a munkakört megalázónak tartotta de személyes érzelmei, érzései csakúgy mint a szakképzettség hiánya vagy túlképzettség, nem játszhatnak szerepet a munkahelyek kiválasztásánál**, hiszen **ezt mindig az adott térség foglalkoztatóinak kínálata és a Flt. 25. § (2) bekezdése határozza meg**. A bíróság álláspontja az, hogy **az efféle korlátozás nem minősül Alaptörvény ellenesnek**, ezért a bíróság a felperes Alkotmánybírósági eljárás kezdeményezésére vonatkozó kérelmét elutasította.”

Véleményem szerint a megváltoztatott törvényi hely, az Flt. 25. § (2) bekezdése, amely már nem veszi figyelembe a regisztrált munkanélküli képesítéseit, amely ezáltal azt arra kényszeríti, hogy bármilyen munkakört amely akár számára további más okokból is megalázó vagy hátrányokkal jár szankcióval sújtsa Alaptörvény ellenes, mert sérti az Alaptörvény XII. cikkének (1) és (2) bekezdésében írtakat. Az (1) bekezdése tartalmazza, hogy **mindenkinnek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához**, kötelességként megfogalmazva az (1) bekezdésben még azt, hogy **képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához**.

Véleményem szerint, egyetértve azzal a bírósági indoklással, hogy **nem lehet az általánosságban megfogalmazott munka szabad megválasztásához való jogot korlátlan jogként értelmezni**, tehát valóban a munkakeresőnek is vannak kötelezettségei, melyek nem teljesítése esetén szankcióval sújtható, de **az Alaptörvény idézett bekezdése szerint a kötelezettség akkor áll fent, ha a munkakereső képességeinek megfelelő a munkahely**, viszont ezt az Flt. 25 § (2) bekezdése (már) nem tartalmazza!

Az előadottak okán véleményem szerint az Flt. 25. § (2) bekezdése Alaptörvény ellenes, és ezáltal az arra alapozott bírósági döntés is. Kérem ezért a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy mindkettőt semmisítse meg.

Tisztele

Mohács, 2016.11.25